

Wreszcie, w ramach zarzutu trzeciego Komisja podnosi naruszenie prawa przy wykładni art. 52 ust. 1 karty praw podstawowych⁽¹⁾ oraz kilka naruszeń obowiązku uzasadnienia. Po pierwsze, dopuszczono się naruszenia prawa przy wykładni art. 52 ust. 1 karty praw podstawowych, według której to wykładni skutki śmierci urzędnika dla żyjącego małżonka nie należy różnicować w zależności od tego, czy związek małżeński został zawarty przed odejściem ze służby czy po tym odejściu; po drugie, Sąd naruszył prawo przy wykładni celu zapobiegania nadużyciom oraz naruszył obowiązek uzasadnienia.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 19 grudnia 2019 r., HK / Komisja, ECLI:EU:C:2019:1119.

⁽²⁾ Karta praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. 2012, C 326, s. 391).

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 24 marca 2021 r. w sprawie T-374/20,
KM / Komisja Europejska, wniesione w dniu 7 czerwca 2021 r. przez Radę Unii Europejskiej**

(Sprawa C-357/21 P)

(2021/C 310/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i M. Alver, pełnomocnicy)

Pozostali uczestnicy postępowania: KM, Komisja Europejska, Parlament Europejski

Żądania wnoszącej odwołanie

- uwzględnienie odwołania i uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 24 marca 2011 r. (siódma izba), KM/Komisja, w sprawie T-374/20;
- wydanie orzeczenia w sprawie i oddalenie skargi wniesionej w pierwszej instancji jako bezzasadnej;
- obciążenie skarżącej w pierwszej instancji kosztami, które poniosła Rada w ramach postępowania odwoławczego i postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Rada podnosi cztery zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego Rada podnosi naruszenie prawa przez Sąd w odniesieniu do tego, że w przedmiocie przyznania renty rodzinnej na podstawie art. 18 lub art. 20 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego odmiennie zostali potraktowani żyjący małżonek byłego urzędnika, który zawarł związek małżeński przed odejściem ze służby, oraz żyjący małżonek byłego urzędnika, który zawarł związek małżeński po odejściu ze służby. Sąd nie ocenił jednak porównywalności rozpatrywanych sytuacji w świetle ogółu cechujących je elementów, w szczególności stanu prawnego, z uwzględnieniem przedmiotu i celu rozpatrywanego aktu Unii. Sąd tym samym naruszył prawo, ustalając, że data zawarcia związku małżeńskiego jest jedynym kryterium, według którego określa się, czy należy stosować art. 18 czy art. 20 załącznika VIII, choć odmiennie traktowanie uzasadnione jest podstawową faktyczną i prawną różnicą pomiędzy sytuacją prawną urzędnika mającego jeden ze statusów służbowych określonych w art. 35 regulaminu pracowniczego a sytuacją prawną byłego urzędnika.

Rada podnosi zarzuty odwołania drugi i trzeci posiłkowo.

W ramach zarzutu drugiego Rada podnosi naruszenie prawa w odniesieniu do zakresu przeprowadzanej przez Sąd kontroli sądowej rozstrzygnięć dokonanych przez prawodawcę Unii. Sąd wskazał według Rady na istnienie „zwykłego” zakresu uznania, który pociąga za sobą konieczność sprawdzenia, czy nie wydaje się nierozsądne, że ustawodawca Unii uznał wprowadzone odmienne traktowanie za odpowiednie i konieczne dla celów osiągnięcia zamierzonego celu. Sąd pominął przy tym, że sądy uznają, iż prawodawcy Unii przysługuje w ramach wykonywania przyznaných mu kompetencji szeroki zakres uznania w dziedzinach wymagających od niego dokonywania rozstrzygnięć natury politycznej, gospodarczej lub społecznej oraz złożonych ocen i analiz, co ma miejsce w przypadku kształtowania systemu zabezpieczenia społecznego. Tym samym nie chodzi o ustalenie, czy środek przyjęty w danej dziedzinie był jedynym możliwym środkiem lub środkiem najlepszym z możliwych. Jedynie bowiem jego oczywiście niewłaściwy charakter w stosunku do zamierzonego przez właściwe instytucje celu ma wpływ na zgodność z prawem tego środka. Dokonując kontroli wykraczającej poza kwestię oczywiście niewłaściwego charakteru spornego środka Sąd zastąpił ocenę prawodawcy swoją własną oceną i tym samym przekroczył granice przysługującej mu kontroli zgodności z prawem.

W ramach zarzutu trzeciego Rada podnosi naruszenie prawa przez Sąd przy badaniu uzasadnienia odmiennego traktowania. Zdaniem Rady badanie to jest przede wszystkim obciążone naruszeniem prawa przez Sąd w odniesieniu do ustalenia zakresu przeprowadzanej przez niego kontroli rozstrzygnięć dokonanych przez prawodawcę. Następnie Sąd nie uwzględnił także orzecznictwa, zgodnie z którym to na stronie skarżącej ciąży obowiązek przedstawienia dowodu niezgodności przepisu prawa z prawem pierwotnym, a nie na instytucjach jako autorach aktu – obowiązek udowodnienia jego legalności. Ponadto Sąd naruszył prawo przy badaniu uzasadnienia odmiennego traktowania w świetle orzecznictwa, zgodnie z którym ogólne domniemanie występowania nadużyć nie wystarczy dla uzasadnienia środka naruszającego cele traktatu FUE, dochodząc do wniosku, że art. 20 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego ustanawia ogólne niewzruszalne domniemanie nadużycia w odniesieniu do związków małżeńskich trwających krócej niż pięć lat. Z tego wynika ostatecznie, że przy uwzględnieniu okoliczności, że art. 20 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego nie ustanawia domniemania nadużycia lub braku nadużycia względem związku małżeńskiego, wzmiankowana w zaskarżonym wyroku możliwość przedstawienia obiektywnych dowodów w celu obalenia domniemania nadużycia jest w niniejszym przypadku pozbawiona znaczenia.

Wreszcie, w ramach zarzutu czwartego Rada podnosi naruszenie prawa oraz naruszenie obowiązku uzasadnienia w związku z wnioskiem Sądu dotyczącym naruszenia zasady niedyskryminacji ze względu na wiek. Według Rady Sąd odnosi się w zaskarżonym wyroku czasami do wieku żyjącego małżonka, czasami do wieku urzędnika lub byłego urzędnika i pomija w tym względzie obowiązek uzasadnienia. Ponadto ustalenie istnienia szczególnie niekorzystnego położenia w odniesieniu do osób w określonym wieku lub należących do określonej grupy wiekowej zależy od dowodu, że rozpatrywane uregulowanie wpływa negatywnie na znacznie wyższy odsetek osób w określonym wieku w stosunku do osób w innym wieku; takiego dowodu jednak w niniejszym przypadku nie przedstawiono. Nawet gdyby założyć, że ma miejsce takie odmienne traktowanie, które opiera się pośrednio na wieku byłego urzędnika w chwili zawarcia związku małżeńskiego, Sąd pominął sprawdzenie, czy to odmienne traktowanie jest mimo to zgodne z art. 21 ust. 1 karty praw podstawowych⁽¹⁾ i czy spełnia kryteria art. 52 ust. 1 karty.

(¹) Karta praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. 2012, C 326, s. 391).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 14 kwietnia 2021 r. w sprawie T-285/19, SGI Studio Galli Ingegneria Srl / Komisja, wniesione w dniu 14 czerwca 2021 r. przez SGI Studio Galli Ingegneria Srl

(Sprawa C-371/21 P)

(2021/C 310/19)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: SGI Studio Galli Ingegneria Srl (przedstawiciele: F.S. Marini, V. Catenacci, R. Viglietta, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska